

NAŠI NOVÍ KOLEGOVÉ

V září naše řady posílili dva muži. V převážně ženském kolektivu se jedná o jev nanejvýš žádoucí. Snad i vás, naši milí čtenáři, potěší, že se nyní v našich odděleních budete setkávat s našimi novými kolegy. Jsou připraveni a těší se na vás.

Naše milé dámy a urození pánové,

v ten (pro nás) slavný den 15. 9. 2021 jsme nastoupili mezi vás.

Rozkukovali se a mírně ostýchavě se seznamovali s tím vším a všemi, kteří KKKV tvoří.

Jak už to tak bývá, občas si nepamatujeme jména a už vůbec ne příjmení, také nás často matou roušky, takže někdy nevíme, komu vykáme a s kým si tykáme, prostě greenhorni.

Vy všichni nám úžasné pomáháte v orientaci a zvládání úplně všeho – od vyhledávání titulů po zamykání areálu. Díky za vaši laskavou ochotu a trpělivé uvádění do soukolí Krajské knihovny Karlovy Vary.

Díky vám všem se tady cítíme, jako bychom sem už dávno patřili.

Dan + Martin

Noví muži ve své kůži

NOVINKA Z REGIONU

Pravěký zub

Odborníci při čištění relikvie sv. Maura na zámku Bečov mezi kameny, které zdobí národní kulturní památku, objevili i tzv. **ropuší kámen**. Odborná expertíza potvrdila, že nejde o minerál, ale opravdu o objekt, který byl v raném středověku opředen řadou mýtů. Paleontologové až v novověku zjistili, že ve skutečnosti jde o zkamenělý zub druhohorní ryby.

(informace ČTK v Karlovarském deníku z 13. října 2021)

Moderní depozitář krajské knihovny nabízí dostatek prostoru pro uložení knih a dokumentů

Karlovy Vary (2. 9. 2021)

Uchovat a zpřístupnit knihovní fond a dokumenty v psané, tištěné i digitální formě umožní do budoucna nový, účelně vybavený depozitář Krajské knihovny Karlovy Vary. Po dokončení výstavby objektu v červnu letošního roku a po osazení pojízdného regálového systému byl depozitář v letních měsících vybaven nábytkem, informačními technologiemi, zařízením pro evidenci knižních svazků a vybavením restaurátorské dílny.

Podobu budovy depozitáře, kterou ožijí nevšední barevné prvky, vytvořil architekt Miroslav Míka z Mariánských Lázní, samotnou stavbu provedla společnost Metrostav. „Náklady na výstavbu depozitáře činily 120,4 milionu korun včetně DPH, potřebné vybavení přišlo na necelých 16,5 milionu korun. Jednalo se hlavně o speciální pojízdné regály, které mají 22 kilometrů úložných polic, ale také software a hardware pro ukládání dat a další zařízení. Depozitář tak bez problému pojme knihovní fond, který by jinak krajská knihovna neměla kam dát, navíc zde bude zajištěna ochrana těch nejvýznamnějších dokumentů. Pro návštěvníky může být zajímavá možnost využít badatelsnu, kde knihovna v budoucnu chystá přednášky i další akce,“ uvedl hejtmán Petr Kulhánek s tím, že na projekt kraj získal dotaci ve výši téměř 105 milionů korun prostřednictvím Integrovaného regionálního operačního programu.

Krajská knihovna Karlovy Vary, Závodní 378/84, 360 06 Karlovy Vary – Dvory, www.knihovnakv.cz, e-mail: knihovna@knihovnakv.cz, tel.: 354 222 888
Mezi regály – občasník pro návštěvníky KKKV – MK ČR 18238 – ISSN 1803 – 246X, vydáno: listopad 2021

mezi regály

37/2021
zdarma

15. ročník Literární soutěže

Literární soutěž pro neprofesionální autory z celé České republiky pořádá Krajská knihovna Karlovy Vary od roku 2007. Zúčastnit se jí může každý, komu je více než 14 let. Prozaické, dosud nepublikované dílo, nesmí být delší než pět normostran a musí vycházet z motto, jehož autorkou je patronka letošního ročníku, spisovatelka **Karin Lednická**:

„Když se člověku nedaří, má se vrátit tam, odkud přišel. Kořeny máme jenom jedny.“

foto Karin Zadrick

Karin Lednická je autorkou bestselleru **Šikmý kostel**. Její románová saga se od svého vydání těší velké čtenářské pozornosti, vyniká nejen jedinečným slohem a jazykem, který si pohrává s regionálním nářečím, ale také historickým kontextem, přinášejícím informace například o důlní katastrofě v Karvině z roku 1894.

Soutěžní práce přijímáme do 23:59 dne 31. 12. 2021 prostřednictvím formuláře na webu knihovny <https://www.knihovnakv.cz/nabizime/literarni-soutez-p998.htm>. Soutěžní povídky bude hodnotit odborná porota, která vybere deset povídek, které zveřejníme ve sborníku soutěže. Vítěze (1. – 3. místo) pak vybere sama patronka Karin Lednická. Hlavní cenou je tradičně porcelánová plastika vlaštovky, kterou vyrobili studenti SUPŠ Karlovy Vary. Dalšími cenami jsou pak knižní poukázky na knihy dle vlastního výběru. Jako každý rok bude i letos udělena Cena poroty.

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

pro všechny autory z České republiky, kteří se literární tvorbou nezabývají profesionálně a nejsou registrováni v žádné profesní spisovatelské či novinářské organizaci.

- příspěvek, který bude do soutěže zaslán, nesmí být dosud publikován
- motto, ze kterého musí autoři soutěžních prací vycházet:

„Když se člověku nedaří, má se vrátit tam, odkud přišel. Kořeny máme jenom jedny.“

Karin Lednická

- **nejnižší věková hranice autora 14 let**
- kategorie – próza – povídka
- rozsah literárního díla – maximálně 5 normostran (30 řádků po 60-ti úhozech, řádkování 1,5; tzn. maximálně 1800 úhozů a přibližně 250 slov na stranu)
- každý autor může přihlásit pouze jediný příspěvek (zaslané práce se nevracejí)
- soutěžní práce se přijímají pouze v elektronické podobě (program Word)
- přihlášené povídky budou průběžně publikovány na webu KKKV

KAŽDÁ SOUTĚŽNÍ PRÁCE MUSÍ OBSAHOVAT:

- název povídky
- jméno autora
- bydliště, datum narození, e-mail, telefonní číslo autora
- medailon (charakteristika) autora
- souhlas se zařazením osobních údajů do databáze soutěžících

HODNOCENÍ:

- nezávislým hodnocením určí porota 10 soutěžních prací, které budou zveřejněny ve sborníku soutěže
- jedné z těchto 10 povídek udělí porota Zvláštní cenu poroty
- 10 vybraných povídek předá porota k posouzení patronce soutěže, která rozhodne o umístění na 1. – 3. místě

OCENĚNÍ:

- **hlavní cena – porcelánová plastika VLAŠTOVKA** (z dílny studentů SUPŠ Karlovy Vary); poukázka na odběr knih dle vlastního výběru
- **2. a 3. místo** – poukázky na odběr knih dle vlastního výběru
- **Cena poroty** – poukázka na odběr knih dle vlastního výběru
- Zařazení deseti nejúspěšnějších prací do tištěného sborníku *Jejich autoři obdrželi podepsanou knihu patronky soutěže Karin Lednické.*

PŘÍJEM SOUTĚŽNÍCH PRACÍ DO 31. 12. 2021

Pořadatel soutěže si vyhrazuje právo nezařadit soutěžní příspěvky, které budou závadné svým obsahem.

Za závadný se považuje pornografický, xenofobní, rasistický, antisemitský či jinak se zdravou lidskou morálkou kolidující obsah.

SOUTĚŽNÍ PRÁCE, PO PEČLIVÉM PŘEČTENÍ PRAVIDEL, VKLÁDEJTE OD 8. 10. 2021 DO 31. 12. 2021 DO WEBOVÉHO FORMULÁŘE NA ADRESE WWW.KNIHOVNAKV.CZ

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ ZA ÚČASTI PATRONKY

únor 2022 (sobota)

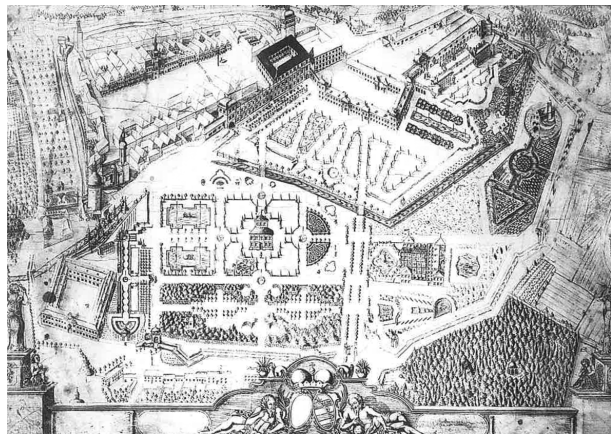
ZAHRADY NEJEN NAŠEHO REGIONU A JEJICH POKLADY

Dne 10. a 11. září 2021 se na ostrovském zámku konalo IV. Mezinárodní sympozium na téma „Zámecká zahrada v proměnách času a významná výročí majitelů ostrovského panství“. Zaznělo mnoho zajímavých příspěvků.

Z některých zajímavostí:

Úvodní přednáška Mgr. Lubomíra Zemana „**Zámecká zahrada v Ostrově v proměnách času**“ představila významnou kulturně historickou atraktivitu města Ostrova. Jedná se o zámeckou zahradu, která je v rámci střední Evropy pojímána jako mimořádné umělecké dílo. Karlovarský lékař Michael Raphael Schmutzer ji ve svém spisu „**De Nymphis Carolobadensis“ z roku 1663 nazval „osmým divem světa**“. Málo se ví, že v průběhu své existence zámecká zahrada zaznamenala čtyři vývojové etapy. Od manýristické či raně barokní zahrady 40. let 17. století, přes barokní etapu v 60. letech 17. století, velkolepou vrcholně barokní zahradu z let 1690–1715, až po přírodně krajinářskou úpravu na počátku 19. století. Dlouho se ani nevěřilo, že zahrada zobrazená na četných dobových rytinách vůbec existovala a mělo se za to, že jednotlivé části nebyly ve skutečnosti realizovány, a že soubory rytin sloužily jen pro vypodobnění ideálního stavu. Archeologickým průzkumem se však podařilo prokázat, že stavby zachycené na rytinách skutečně stály. Stejně tak tajemným byl způsob provozu tak fenomenálního díla.

Sasko-lauenburští vévodové, kteří vlastnili ostrovské panství, nechali vytvořit skutečně honosnou rezidenční zahradu. Utváření zahradního prostoru bylo stále živé a stále se proměňovalo. V zámecké zahradě se buduje velké množství staveb – menażerie, oranžerie, terasy gróty, kaskády, zahradní divadlo, bludiště, kuželník, drobné altánky, gloriety, vše doplněné množstvím uměleckých děl, soch, vodních hříček, vodních varhan apod.

fotografie veduty zahrady

Následující přednáška Doc. Ing. Přemysla Krejčířika „**Vědecká 3D vizualizace ostrovské zahrady**“ ukázala virtuální procházkou, jaký to musel být zážitek ocitnout se v takovéto nádheře. Nejvíce mě udivilo množství vodotrysků, fontán i možnost projet se lodičkou. Zachráněné části původních vodních systémů jsou významnými svědky technologického vybavení barokní zámecké zahrady. K důmyslnému rozvodu vody byly využity říčky Bystřice, Veseřice i Jáchymovský potok.

Rakušanka Irmgard Pangerl z archivních dokumentů přiblížila **rakouského císaře Františka I. (1768-1835)** a jeho zahradničení v jeho soukromé hradní zahradě ve Vídni. Měl vlastního zahradníka (rodina Antoine). Provoz zahrady a zaměstnance platil z vlastních prostředků. Existuje inventář z roku 1834, který uvádí i císařovo náradí a další vybavení. Miloval ovocné stromy.

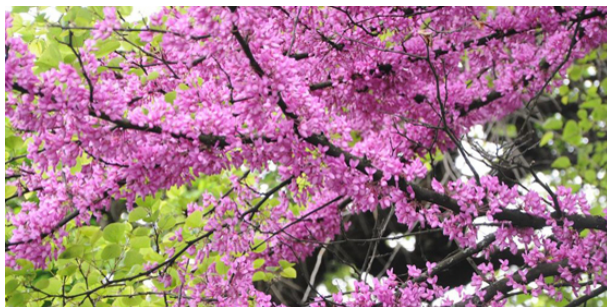
Dr. Markus Zepf z lipského Bachova archivu představil osobnost **Johanna Caspara Ferdinanda Fischera (1656-1746)**, kapelníka v Ostrově a Raststattu. Hudební barokní skladatel. Měli jsme možnost vyslechnout několik ukázek jeho hudební tvorby. V našem regionu se každoročně pořádá **Mezinárodní hudební festival J. C. Fischera. Letos už se konal 7. ročník.**

Doc. PhDr. Mgr. Milan Svoboda upozornil na spis „**Ráj český**“ **Jana Viktorína z Valdštejna (1659?)**. Rukopis pojednává o pěstování rostlin a zahradničení, které považuje nejen za užitkovou činnost, ale i za zábavu.

Inženýrka Milena Nováková seznámila posluchače s regenerací vegetačních prvků v ostrovském zámeckém parku. **Dendrologický průzkum** zaznamenal 904 hodnocených kusů. Nejvíce je lip srdčitých. Park má mnoho zajímavých solitérů.

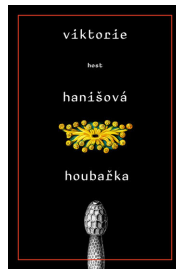
Mgr. Miluše Kobesová připomněla 470. výročí úmrtí **Jeronýma Šlika** (*1494 -+12.6. 1551). Tento šlechtic se narodil v Ostrově. Jedná se o mladšího bratra Štěpána Šlika (1487-1526). Od císaře získal povolení pro ražbu prvního jáchymovského stříbrného tolaru.

Velice zajímavý příspěvek měl PhDr. Jan Štěpánek, Ph.D., pojednával o **zaniklých barokních zahradách ve Žluticích a v Manětíně**. Zmínil soupis inventáře žlutického zámku a zahrady z roku 1709 a jako kuriozitu uvedl, že ve Žluticích tehdy rostla **zmarlika Jidášova**. Doc. Ing. Přemysl Krejčířik, Ph.D., z Mendelovy univerzity v Brně, následně vyjádřil přesvědčení, že to je doklad první introdukce zmarliky Jidášovy v Čechách. Bylo by to krásné prvenství vážící se k městu Žlutice. Doposud se uvádělo datum 1835. Odborníci musí tuto informaci potvrdit. Bylo by to potvrzení mimořádného rozhledu a **společenské prestiže Kokořovců**, která se odrazila i v jejich žlutickém parku.

zmarlika Jidášova

TIPY NA DOBRÉ ČTENÍ

Houbařka od Viktorie Hanišové

Když jsem začala knihu číst, první, co mě napadlo bylo to, že hlavní hrdinka Sisi je stejná, jako hlavní hrdinka z knihy Anny Bolavé „Do tmy“. Jedna je posedlá sběrem hub a ta druhá zase sběrem bylin. Obě si tím řeší svůj ohromný vnitřní problém a zároveň je tato záliba i zdrojem obživy.

Příběh začíná pohřbem matky a pomalu se nám odkrývá temná minulost Sisi. Její otec, kterého jako dítě bezmezně milovala, ji neodpuštělně „ublížil“, když ji bylo 10 let.

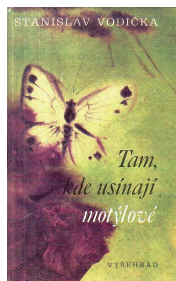

Westover Tara

Vzdělaná

Na tomto pravdivém příběhu mě fascinovalo několik skutečností, autorka je narozená v roce 1986, žije v USA, ve státě Idaho, a přesto prožila neskutečně tvrdé dětství i mládí na rodinné farmě v nepředstavitelných podmínkách.

Rodiče svým dětem nenechali ani vystavit rodné listy. Žádný ze sourozenců nechodil do školy, jen pracovali pod vedením otce na šrotišti, kde vyřezávali různé součástky a kovy, které prodávali. Matka se jich téměř nezastala, mívali vážná poranění, ke kterým se lékař zásadně nevolal. Poprvé

Zapátrala jsem a vynesla na světlo z temnot našeho knihovnického skladu útlu knížečku, která mi učarovala. Jmenuje se **Tam, kde usínají motýlové** od autora Stanislava Vodičky.

Nad obsahem nevelkého dílka a obrázky Mirko Hanáka se tají dech, utichají myšlenky, zjevuje se pokora. Jsou tu drobná zamyšlení, příběhy, básně v próze. Dotýkají se všeho prostého, obyčejného a proměňují je v zázračné. Jsou psány lehkým, prostým a citlivým jazykem.

Nejlépe je číst si jeho povídky uprostřed přírody, v tichu, v lese, opření o strom. Takto se můžete s autorem vydat třeba na motýlí pěšinku, je sotva znatelná, musíte po ní jít trpělivě, tiše, ale stojí to za to.

Po dočtení se objeví na tváři hluboký povzdech. Cítíte to v srdci a na zádech Vás mrazí. Nevíte proč, ale cítíte hloubku povídky a propadáte se do ní. Po jejím přečtení budete jiní, budete se dívat jinými očima.

Vztahy dětí a rodičů, vztahy rodičů, vztahy sourozenců a v neposlední řadě opatrný a pomalu se rozvíjející vztah mezi zraněnou Sisi a autistickým Vojtou (tu diagnózu jsem si stanovila sama J.

A to je hlavní důvod, proč si knihu přečíst. Rozmanitost a složitost lidských vztahů a to okořeněné opravdu netušenými a zajímavými podrobnostmi ze světa hub.

vstoupila do školní třídy ve svých 17 letech. Postupně, když se k jejímu živoreni ještě přidalo bratrovo týrání, dospěla k rozhodnutí svou patologickou rodinu opustit. Sama se připravovala k přijímacím zkouškám, sama vše dostudovala a dohonila znalosti svých vrstevníků, a nakonec je s obrovským triumfem předhlonila studiem na několika univerzitách. Nad jejím příběhem žasnul i Barack Obama, který tuto knihu zařadil mezi své nejoblíbenější.

Nechtejte se vtáhnout do této biografie o neuvěřitelné odvaze a touze změnit svůj život.

Ukázka z knihy:

Tak to je moje motýlí noclehárna! Říkám si. Tolik jsem se jí nahledal.

Ted' mohu nechat na prst skápnout kapičku rosy z motýlího křídla. Je čistá jako slza radosti. Mohu rozhoupat ohnutou ostřici s okáčem, který už o mně ví, ale nemůže uletět, protože je celý orosený stříbrnými kapičkami.

Stojím tu bosý mezi křehkou krásou, na nejchudším místě této krajiny. Tak chudé místo, snad ani nikomu nepatří...

Na východě už vyšlo slunce a rychle vypíjí ty nejdrobnější kapičky rosy s motýlích křídel. Ještě chvíli a celá křehká motýlí společnost odletí, na modré a bílé chrastavce, na čičorečku pestrou a na zlaté bochánky štírovníků.

Vím, kde usínají motýlové. Ve mně však tikají hodiny lidský čas.